

ชื่อพื้นเมือง :



ไม้ต้น

ไม้ผลัดใบ สูงได้ถึง 25 ม. เปลือก สีน้ำตาลเทา แตกเป็นแผ่นหรือเกล็ด เปลือกในสีชมพูหรือครีม มีแถบสีส้ม เนื้ออ่อน มียางขาวสีครีม ใบ กว้าง 6-16 ซม. ยาว 10-25 ซม. ออกกระจับเตี้ยบนกิ่ง รูปรีถึงขอบขนาน หรือกึ่งรูปไข่ ปลายแหลมหรือแหลมสั้น โคนห่อถึงกลมหรือรูปหัวใจตื้น ค่อนข้างไม่เท่ากัน ขอบใบไม่จัก มักม้วนเข้า ใบแก่เนื้อคล้ายหนัง ด้านบนสีเขียวเข้มเป็นมัน ด้านล่างสีอ่อนกว่าและเป็นนวล เกือบหรือมีขนสั้นละเอียดสีขาวกระจายบนเส้นกลางใบทั้งสองด้าน เส้นใบ 9-14 คู่ ค่อนข้างขนานกัน ฐานทั้งสองด้าน มักแตกเป็นง่ามและไปเชื่อมกันใกล้ขอบใบ (อย่างน้อยในส่วนของใบ) เส้นใบย่อยคล้ายชั้นบันได ฐานทั้งสองด้าน ก้านใบยาว 1.5-3 ซม. เกือบหรือมีขนละเอียด หูใบยาวประมาณ 0.5 ซม. มีขนละเอียด ร่วงเร็ว ทั้งรอยแผลเป็นสันด้านข้าง กิ่งสีน้ำตาลเข้ม เล็กเรียวยาว ค่อนข้างมีขนละเอียดเมื่ออ่อน แล้วเกลี้ยง ไม่มีรอยแผลเป็นวง ข้อดอกกลม ออกเดี่ยวที่ซอกใบ ข้อดอกเพศผู้ขนาด 1.2-2.5 ซม. บนก้านดอกยาว 0.6-1.8 ซม. ค่อนข้างกลมถึงรูปไข่กลับหรือรูปดอกเห็ด สีเหลืองอ่อนถึงเหลืองอมน้ำตาลอ่อน ข้อดอกเพศเมียรูปไข่กลับถึงค่อนข้างกลม ก้านช่อยาว 1.5-5 ซม. มีขนละเอียด ผลยาวได้ถึงประมาณ 1.5-5 ซม. ไม่มีหนามหรือตุ่ม มีขนกำมะหยี่ละเอียด สุกสีเหลืองหรือน้ำตาลทอง เปลือกบาง ด้านในสีชมพูอมแดง เมล็ดรี กว้างประมาณ 1 ซม. ยาว ประมาณ 1.2 ซม. พบทั่วไปในป่าดิบที่ต่ำหรือป่ารุ่น

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอนด์ ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : ธรรมิกราชวันดีแอนด์พับลิชชิง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

